

MAGAMRÓL

A Vigiliában való tavalyi megjelenésem az élet legperemén ért. De nagyon jólesett! Olyan szép és hatalmas a magyar költészet, hogy ha egy szerény téglát sikerül hozzátennem, hozzátapasztanom ehhez az Épülethez, máris megtettem lírai kötelességem.

Költészetemnek a Pilinszky költészetével való összevetésében sok igazság van, habár én másféle iszonyú élményeken mentem át. De keresztény ember lévén, hiszek a művészet katartikus hatalmában.

A címválasztásaim is tudatosak. A mai korban a terrorizmus annyira a banalitás színvonalára süllyedt, hogy a „jó, a szép elkövetéséhez” kell a régi merénylők bátorsága, merészsége. Manapság.

Első és eddig egyetlen verseskötetem, az Angyali merénylet óta költészetemet teljesen áthangszereztem. Valahogy elérni a meteorok sűrűségét... Kompressziókat létrehozni a lírában. Persze ez sziszifuszi vállalkozás. Verseimet a legkülönbözőbb lelki-testi pozícióban írtam. De azt hiszem, ez jellemző minden extatikus nagy tevékenységre: szerelem, imádság stb. A szerelmesek nemcsak a nászágyon ölelkezhetnek. Az áhítattól megszállt ember se csak a térdeplőn, templomban, fejét földre hajtva fejezheti ki spirituális megrendülését.

Úgy érzem, egy nagyobb lírai összegezés után új csapásokat kell keresni a művészetben. Valahogy minimummal kifejezni a maximumot. Azt hiszem, az itt küldött „monumentális töredékeim” 2-3 oldalnál nem tesznek ki többet a Vigilia apró, miniatűr betűivel.

Ne értsenek félre. Minden monumentális töredék az életben, a mindenségben. Minden leszakadt az Ős Egészről. Amikor erre emlékezik a leszakítottság, egyúttal felül is múlja önmagát. Ez az ő transzcendenciája.

A Vigilia minden olvasóját és munkatársát szeretettel köszöntöm.

Keszei István.

KESZEI ISTVÁN VERSEI

Szobor

Csak semmit szül a semmi. De a morzsából is szobrot gyúrhat az emberi remény!

Mérd meg

Egy rádhulló hópehelyben is mérd meg a rádhavazó Örök Tél, a szétzúzhatatlan, zúzmarás Öröklét súlyát.

Arckép

*Mennyi minden vonul egy arcvonásban:
mennyi gondolat, álom, sejtelem.
Népek vonultak így a földön,
madarak vonulnak így az égen,
ahogy arcod földjén a végtelen.*

Hány tonna verejtékcsepp

*Amidőn egy verejtékcsepp legördül
homlokozról keményen a földre koppan-
va, arra gondolsz, hány milliárd tonna
emberi verejtékcseppnek kell a földre
hullnia, hogy gyönyörű gyümölcsöket te-
remjen a föld.*

Fokozás

*Hógolyó,
sárgolyó,
vasgolyó,
biliárdgolyó:
földgolyó!*

Földbirtokos

*Földbirtokos vagyok a senkiföldjén.
De földemben így is villog a föld csillagpóra!*

Pusztulás

Unalmasan, lassan bomolni?

*Az a lélegzetállító:
A felgyorsított,
villámgyors pusztulás.*

Programálás

*Ezen a sírgödröktől perforált, átlugga-
tott földön is szeretném megvalósítani az
élet programját. Verseim bölcsői lebegje-
nek, ringjanak-rengjenek a sírok felett, a
halál felett a levegőben.*

Emberi egyenlet

*az n-ik véges emberi hatványon
(teremtő képzelet + teremtő szeretet)*

Visszfény

*Nemcsak a hömpölygő folyóktól és a
mélyből felfakadt tavaktól, de az emberi
könnytől, vértől, verejtéktől is csillog a
Föld fájdalmas arca. Ha rámsötétedik,
csillogó visszfényük világánál írom versei-
met.*

Utalás

*Csak utalt rá,
de ebben az utalásban
húzódott a hatalmas út,
amely zúgó zuhatagok,
sötétlő szakadékok felett
mégiscsak Őhozzá vezet!*

Sok bába között . . .

Sorbanállás

*Egyetlenegy szavadért is
sorbaállnék a jégen!*

*A sok bába között elvész a gyerek.
A sok lélekgyógyász között elvész a lélek.
Nyüzsöghetnek körülöttem, de nem kapar-
inthatnak meg. Kisiklom közülük. Hogy
megőrizzem a lelkem mindhalálig!*

Hullócsillag

Hullócsillagként is fényleni!

Hűség

*Tizkőrmőmmel kaparnám ki,
amit betemetett az idő hordaléka:
kőrmöm csúcsára költözött a hűség,
erőm pusztíthatatlan maradéka.*

*Csúcsa van nemcsak a hegyeknek,
bennünk is ott tornyosodik létünk orma
Kőszáli sasok szálltak körmeimre.
Hűségem nem zuhanhat le a porba!*

Tőmondat

*Szeretlek! Tőmondat. Tövestől, gyöke-
restől, radikálisan szakadt ki belőlem.
Gyökere derekadra csavarodik, s onnan
tovább szövődve behálózza egész életedet.*

Kapaszkodás

*Vannak, akik csimpaszkodva csak az
uborkafára kapaszkodnak. Te csak a
Legnagyobbakba, a Legnagyobb Dolgok-
ba kapaszkodhatsz: Babitsba, József At-
tilába, Van Gogh-ba, Rembrandt félho-
mályába, a Nagy Cédrusfa monumentális
gyökereibe! Foggal-körömmel! Az ilyen
kapaszkodás ad törékeny életednek, töré-
keny fogaidnak, törékeny körmeidnek
emberi nagyszerűséget.*